

3) името, бащиното име, прѣкора и званието на обвиняемитѣ;

4) сжщността на доказателствата и уликиѣ, които сж събрани по дѣлото противъ обвиняемитѣ;

5) опредѣленіе по законѣтъ: на кое именно прѣстѣпление съотвѣтствуватъ признацитѣ на дѣянието, което се прѣслѣдва.

Чл. 292. При обвинителния актъ прокурорѣтъ прилага списъкъ за лицата, които трѣбва да се призоватъ при сждебното слѣдствие.

Чл. 293. Ако по нѣкое дѣло, или по дѣла, които сж тѣсно свързани, прокурорѣтъ признае, че едно обвиняемо лице или нѣкое негово дѣяние подлѣжи да се прѣдаде въ сжда, а другъ обвиняемъ, или друго дѣяние на сжщия обвиняемъ, че не подлѣжи на прѣдаване въ сжда, той внася едновременно въ сжда обвинителенъ актъ, за едното и заключение за прѣкращение на другото.

Чл. 294. Прокурорѣтъ, заедно съ обвинителния актъ или съ заключението за прѣкрятяването или спиранieto на дѣлото, излага своето мнѣние и относително мѣрките за неотклонението на обвиняемия отъ сжда, ако признава за нужно да се измѣни или отмѣни една отъ взетитѣ срѣщу него мѣрки.

Чл. 295. По дѣла, които се произвождатъ по редѣтъ на частно обвинение, обвинителния актъ се замѣнява съ тжжбата на частний обвинителъ, който се извѣстява за свѣршването на слѣдствието за да има възможность, ако пожелае да състави допълнителна жалба.